

som at Dronning Louises Børnehospital har faaet en Rentefrihed, og at en Husmandsskole har faaet noget lignende, det er dog Smaating. Det kan være, det er galt; det kan være, at man paa dette Omraade som paa saa mange andre, skulde vogte sig for de smaa Skridt, som se uskyldige ud. Det er muligt, men i Praksis har det ikke stort at betyde. Men derfra og til at foretage Forandringer i store og indgribende Love som f. Eks. Toldloven forekommer der mig at være et stort Spring. Det er langt mere betænkeligt med de andre Eks-empler, som den højtærede Minister næv- nede, nemlig Lovene om anerkendte Syge- kasser og Arbejdsløshedskasser, men jeg tror ogsaa, at ikke blot jeg personlig, men ogsaa den Side her i Tinget, hvortil jeg hører, have været meget betænkelige ved, at man paa Finansloven er gaaet med til langt at overskride de Summer, som de givne Love om disse Forhold hjemle. Den Gang overskred man imidlertid dog kun Sum- mer og Bevillinger, som ydes i Henhold til disse Love. Men her ændrer man ganske roligt en Paragraf i Toldloven. Jeg skal ikke deltage meget i en Debat frem og tilbage, men den Side af Tinget, jeg til- hører, mener, at man ganske bestemt bør modsætte sig, at man paa Finansloven gaar til Reformen af denne Art, og den Opfat- telse vil altsaa være ledende for vor Af- stemning, at man ikke gaar til at foran- dre Toldloven paa Finansloven. Vil man forandre den, maa det ske ved særlig Lov. Hvorvidt vi kunne gaa med dertil under et Tryk eller en Kombination af Omstæn- digheder, det ved jeg ikke; jeg kan ikke paa min Gruppens Vegne give noget Løfte derom, men jeg vil finde det urigtigt paa Forhaand at nægte det, det maa henstaa. Men at foretage denne Ændring paa Finans- loven kunne vi, som sagt, ikke være med til.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) kom, sidste Gang han havde Ordet, ind paa en hel Række juridiske Betragtninger. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa det, som det ærede Medlem talte om; jeg havde hellere set, at det ærede Medlem havde holdt sig til det, der er Sagens Kærne, og det er Kultolden. Det er det, der foreligger til Behandling; lad os ikke glemme det over en hel Række juridiske Betragtninger, der kunne anstilles om den formelle Side af Sagen. Nej, lad os se paa den reelle Side. Da det ærede Medlem fra Ringsted første Gang havde Ordet, frem- satte han de Motiver, hvorfor han vilde

bevare Kultolden til 1917, og jeg kan godt indrømme, at disse Motiver vare ædle og ophøjede; jeg kan ogsaa indrømme, at det ærede Medlem fra Ringsted maaske har en meget udspekuleret Taktik i denne Sag, men jeg synes alligevel, det er farligt at indlade sig paa at gøre den Indrømmelse, som det radikale Venstre her staar i Begreb med at gøre, at Kultolden godt maa blive staaende til 1917. Jeg synes, det staar i stærk Uoverensstemmelse med den Stilling, det radikale Venstre indtog, den Gang Told- loven var til Behandling i 1908; thi det er bekendt nok, at det radikale Venstre ikke kunde stemme for Toldloven af 1908, netop fordi den ikke var radikal nok, fordi Ned- sættelserne ikke vare vidtgaende nok, og navnlig fordi Nedsættelsen ikke omfattede hele Kultolden, og Kul er et af Industriens Hjælpestoffer, som her er Tale om. Jeg maa sige, at jeg forstaar ikke den Stilling, det radikale Venstre er kommet i overfor dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) og det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), der staa som Ord- førere for Højre her i Salen, se nærmest paa den formelle Side af Sagen og mene, at det ikke gaar an, at man ændrer vigtige, be- staaende Love ved en Anmærkning paa Finansloven. Det Standpunkt kan jeg godt forstaa, thi det, der ligger bagved, er i Virkeligheden, at de her tale for at bevare Landstingets Indflydelse. Naar nemlig en saadan Anmærkning sættes ind paa Finans- loven og der kædes sammen med mang- foldige andre Spørgsmaal, er det vanskeligt for Landstinget at faa en saadan Anmær- ning ud. Men efter hvad vi nu have hørt fra de to ærede Ordførere i Dag, ville de fastholde, at denne Anmærkning ikke maa staa paa Finansloven; og paa den anden Side er det nu temmelig afgjort, at den vil blive sat ind med en meget stor Ma- joritet, idet hele Regeringspartiet og det radikale Venstre ville stemme for den. Jeg ser derfor ikke bedre, end at vi gaa en Fi- nanslovkonflikt i Møde, og at Landstinget sikkert, efter hvad de to Højreordførere her have udtalt, atter vil sætte denne Anmær- ning ud af Finansloven. Men saa faa vi alt- saa en Finanslovkonflikt. Det er jeg ikke glad for i Øjeblikket. Under almindelige Forhold vilde jeg ikke have noget imod at tage en Konflikt op med Landstinget, men under de nuværende Forhold vil jeg anse det for meget uheldigt, fordi vi have en Regering, der staar i den dybeste Afhæn- gighed af Højre, en Regering, der maa bøje sig for Højre paa alle vigtige Punkter. Og